

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Quosnam effectus vocatio lumine cœlesti perficiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Et vasa eius diripere, nisi alligauerit fortem: Quid autem est, (ait S. Aug.) illi m ligate; nisi omninò reuocare, aut certè moderari facultatem, quã prius æ mon accepit, ad tentandum peccatorem; ne scilicet ad eò vehemente tunc tentet, sicut alias; aut quemadmodũ deprauiata eius voluntas vellet: enim Deus non ligaret eius manus: tanta est eius crudelitas, vt sciam atq; peccatorẽ sibi subijceret, tractaret tanquã *glanaticũ* illum demoniacũ, quẽ reddidit h *cacũ, surdũ, mutũ, furiosũ*, ac mente captum, occludens oes vi. s. & portas, quibus remediũ posset illi aduenire: nisi Deus ipse, omnipotentia suauitẽs, stupẽda aliqua vocatione eũ liberaret. Quare vel aufert illi, vcl hebetat præcipua arma, quibus ille cõfidit: maledictas videlicet suggestiones, quibus animã facultates omnes cõturbat: efficit enim Deus, vt vel omninò taceat, quamdiu loquitur Deus; vel si loqui illum permittit, tantam moderatiõnem præscribit, vt attentionem non impediãt ad ea, quã Deus loquitur ad cor, vt sibi illud subijciãt.

§. 1. *Quosnam effectus vocatio lumine caelesti perficiat.*

ALLIGATO hoste, vt prædictũ est, incipit Deus D. N. oppugnationẽ animã globis, hastis, & sagittis illustrationũ & inspirationũ celestium, quas tãto impetu iaculatur, vt tota animẽ domus cũ suis omnib; facultatib; cõtremiscat. Vt plurimũ verò assultũ primũ auspicatur ab intellectu peccatoris, ignorãtijs & erroribus obscurato: in quẽ globos illustrationum instar fulminũ & fulgurũ mittit; qui ita internos eius oculos clarificãt, & aperiũt: vt aduertat, q; antea nõ videbat; & agnoscat, q; ignorabat, aut nõ tanti faciebat; aut certè, vt modo quodã valde dissimili iam videat, quã antea soleret: tãta. n. vi. interius lumẽ, sensumq; veritatũ, quas à cõtentionatoribus audit; aut in libris legit, aut repẽtẽ in memoriã incidũt, impertiant, vt (quẽ admodum apud Iob dicitur) *a totũ cor torqueatur, expauescat ac de loco suo emoneatur*; & loco sc. infidelitatis, vt in Ecclesiã inducatur; & de statu peccati, vt cõstituat in gratia; & à creaturis omnibus, vt cõuertatur ad suũ creatorẽ. Et illud Dauidis: *c illuxerũt fulgura, & coruscationes tũs orbi terre: VIDIT, & cõtremuit terra*. Vtinã dixisset nobis Propheta Sanctus, qualnã res fulgura illa & coruscationes terrã manifestarũt, quarũ aspectu terrã cõtremuit, & cõtremuit! fulgura & coruscationes repente super terrã peccatoris illucẽscẽtes, sunt incogitata Spiritus S. illustrationes, quibus duplicẽ illi manifestat abyssum: alterã propriarum miseriarum, diuinarum misericordiarum alteram: vt peccatoris terrã ad perfectã suã conuersionẽ portas aperiat.

PRIMUM enim, si peccator sit infidelis, per hoc lumen videt ignorantia, in qua vixerit; scẽtã suã falsitatem, falsãq; religionis deceptionem: & erubescit, quod pro DEO habuerit Idola; pro luce, tenebras; pro veritate, mendacia; vitiaque pro virtute. Quod si fidem verã iam habeat, eodem lumine aduertere, ac sentire incipit miserias omnes nequã mundi, in quo habitat,

lib. 20 de
ciuit. c. 8.

g. Matth. 17.

+

Mar. 9. 24.

Christus al
gat Demo
nem.

a Iob. 17. 11.
b c. 37. 1.

c Psal. 76.
9. 96. 4.

1.

peccatorum suorum scditatem; propria damnationis periculum; bonorū, quæ possidet, aut habere cōtendit, vanitatem; breuitatem vitæ; horæ mortis incertitudinē; diuini Iudicij seueritatē, terribilitatē inferni, ac tremendā DEI iram illi minātis. Harū rerum aspectu timet, tremet, ac contremiscit: & hic timor incipit ipsum ex loco suo, maloque statu, in quo est; & peccandi occasione, in qua versatur, educere: & nonnūquā efficit, vt seculo rebusque, quas in ea habebat, omninō renuntiet: quo horrenda mala hoc lumine sibi perspecta, euadere possit. Quemadmodū peregrinus aliquis obscura nocte perueniens ad periculosum aliquem locum, in quo ingens esset præcipitium, si repente splendore coruscationis oborte, certum, si pergat, imminere sibi periculum videat, mox totus contremiscens subsistit, retroque cedit: Ita peccator, cuius *via* (vt ait Dauid) *tenebra & lubricū*, cum primū eius animæ illuxerit lucis diuinæ coruscatio, contremiscit totus finemque prauæ suæ vitæ imponens, de ea emendanda cogitat; ac statuit.

c. Psal. 34. 6.

2.
Veritates
practica.

QVOD Vt maiori cum suauitate ac facilitate perficiat, eadem illustratio cœlestis ostendere illi consuevit excellentiam veritatum, quas fides Christiana reuelat; Ecclesiæque ad ipsius remedium proponit: manifestat illi virtutum pulchritudinem; æternorum bonorum magnitudinem; infinitam DEI quem offendit, maiestatem, innumera, quæ ab eo accepit, beneficia; eiusdem in omni loco præsentiam, quid fiat spectantis; paternam, quam de suis gerit prouidentiam; insignem illam charitatem, qua factus est homo, & in cruce pro eius remedio mortuus; infinitam eius misericordiam, qua ipsum tandiu expectauit; infernoque dignum inuitat ad veniam. Que & alia similia videns, præ stupore tremet ob mala, quæ scit se perpetrasse; erubescens, quod creatorem pro creatura reliquerit; quod tanto benefactori fuerit ingratus; erga supremum Dominum adeo inciuilis & inurbanus; ac denique tam parcus in eo amando, qui tantum erga ipsum amorem ostendit. Propter quæ omnia statuit firmiter, cum amoris spiritu progredi in eo, quod incepit cum timore. Ita accidit Saulo, Damascum cum magno furore contra Christianos proficiscenti: descendente enim Christo D. N. de cœlo ad eius animam expugnandam, & subito circumfusus eum lux de cœlo, illuxitque cordi eius terreno, diuinæ illustrationis splendor, quo vidit, timuit, ac tremuit; & amotus ex suo loco, *cecidit in terram*. Sed quid ea luce vidit? vidit (quemadmodum suo loco perpendimus) propriæ miseræ abyssum, qua persequebatur ipsum IESVM, venientem ad ipsum saluandum; ipsiusque IESV misericordiæ abyssum, eundem volentis seruare, qui ipsum persequebatur; vidit, quam *durum sibi esset, contra stimulum calcitrare*: quam vero expediret, se piissimo Redemptori lubijcere: ex qua visione ita mutatus est, in virum alterum, vt ei sese dederet, quem persequebatur; ac diceret: *Domine, quid me vis facere*: o admiranda vis lucis cœlestis! o ineffabilis illustrati-

Sauli Conuersio.

d. Act. 9. 3.

Part. 5. Medit. 29.

nis diuinæ potentia! quæ aded erit dura terra, vt ad tantum splendorem non tremat? quæ rupes aded fortis; vt ad talia fulgura non contremiscat? quis mons aded erit profundè radicans, vt non euellatur ex loco suo; tollaturq; & mittatur in immensum diuinarum misericordiarum mare, vt à suis omnibus miserijs liberetur? O lux diuina, quid de admiranda tua efficacia dicam? Tu infideles conuertis; reducis hæreticos; mutas peccatores; desolas mundum; condis verò Ecclesiam; desolas seculum, repleas verò deserta, & Religiones innumeris habitatoribus! *Hoc magnum lumen* (ait S. Gregorius) *tenebras cordis euacuat, mentis oculos purgat, animos erigit, corda accendit, edocet semitas iustitiæ, desiderium virtutis adauget, magnum lumen per quod vitamus offendicula, precipitia precauemus, euadimus pericula, pertransimus laqueos, non timemus prospera, sustinemus aduersa, respicimus errorem, sequimur veritatem, Dæmonem vincimus, & sequimur Christum.* Cur non desideras, anima mea, hoc lumine illuminari, & illustrari hoc splendore? accede ad Patrem luminum, vt ea tibi communicet: si enim *e accesseris ad eum*, (quemadmodum ait Dauid) *illuminaberis lumine gratiæ eius, & facies tua non confundetur*, ob culpæ fœditatem.

SED amplius adhuc diuini huius luminis efficacia ostenditur ex eo, quod naturam habeat ignis, qui ardet & illuminat: illuminat in intellectu, ardet verò in voluntate: in qua vehemens efficit salutis desiderium: idq; impulsu aded forti, vt faciat accelerare gressum, summaque velocitate currere, fugientem statum suum malum; quærentem verò, quod vidit, bonum. Vnde autem tanta oritur velocitas, nisi ab infinita Domini charitate, ignea ad expugnationem instrumenta, affectus scilicet amoris adhibentis. qui amor, flammæ instar, statim atque nascitur, videtur fugere terram, vt velociter perueniat in cælum vbi finis eius est, & quietis locus. Cum enim DEVS D. N. tenerimè diligit animas, grauius fert, si peccato eas videat defædatis: ideoque vehementer vrget, vt eas festinanter ex Dæmonis faucibus eripiat, accendens in eis ignem quendam amoris aded vehementis, vt eas extra se faciat; vrgeatque vt velocissimè currant; (f quemadmodum cerui, qui serpentes deuorant, aut quos persequuntur canes) quærantque fontem gratiæ viuam, vt à peccatorum suorum veneno & crudelium hostium persecutione liberentur. Hoc modo festinauit Maria Magdalena, quærendo Christum Seruatorem nostrum: cum enim septem venenatos serpentes, multitudinem scilicet lethaliū peccatorum deuorasset; septemque Dæmonia eam persequerentur, quæ passim allatrantia, eam mordebant ac vulnerabant: tacta illa diuini spiritus impulsu, ad suum quærendum medicum festinauit. Ad cuius pedes prostrata, igneque inflammata inspirationis liquefacta, tantam effudit vim lacrymarum, vt ad culparum maculas eluendas sufficerent. adeoque in cursu illo properauit, vt breui hora eousq;

*in Psalm. 6.
conit. ad
versum 6.*

e Psalm. 33. 6.

3.

*Ignis lucens
& ardens.*

*Psalm. 41.
.2.*

*Luc. 8. 2.
Marc. 16. 9.
Magdalena
Conuersio.*

g Luc. 7. 47.

h Aliorum.

h Isai. 8. 3.

i Act. 2. 41.

k Cap. 4. 4.

Lib. 2. in

Lucam.

Luc. 11.

49.

Ruth vi-
denses festi-
nans.

peruenerit, quod multi alij iusti in multis annis non peruenerunt: quemadmodum insinuat dulcissima illa sententia eius, qui charitatis ac sanctitatis gradus ponderare nouit, ac aestimare, cum dixit: *g remittitur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Simili festinatione cucurrerant, eodē impulsu diuino tacti, Matthæus, Zachæus, Samaritana, alijque peccatores, quos Christus D. N. vocauit, & conuertit, significationem implens nominis, quod iussit D. E. V. S. Isaiam illi imponere: *h voca, inquit, nomen eius, accelera spolia deirabere, festina prædari.* valdè enim anxie desiderat, fortis illius armati domum prædari, eiusque spolia, nostra scilicet corda sibi accipere. Eadem verò festinatione cupit ipse, nos prædari eius cor; magnoque feruore ac festinatione cælum eius rapere. Ac propterea diuinū suum spiritum communicauit tanquam ventum vehementem, & in linguis igneis: cuius ignis efficacia ad eò fuit præpropria, vt prima sua concione S. Petrus, cum eiusdem inspirationis impetu, rapuerit sibi *tria millia* peccatorum; & in secunda, *k quinque millia.* vt enim ait S. Ambros. *nescit tarda molimina Spiritus Sancti gratia,* horret moras, ac dilationes; potius, cum primū nostræ conuersionis opus aggreditur, vellet eam cum omni exactione perficere. Propterea enim dicit: *lignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi vt accendatur?* ignis hic est Spiritus sancti inspiratio, de cælo in terram; in ipsos scilicet peccatores descendens: quam, vt eo citiùs opus perficiat, Christus ipse fouet, ac nutrit, donec contritionis & amoris actum producat, quo peccata consumantur. Sed quid mirum, si aspectus, quem lux diuina communicat, talem affectum ac properationem efficiat, ad consequendum quod vidit? Nam si aspectus corporalis rerum terribilium aut ipsi corpori iucundarum, magnum calcar addit ad festinationem in illis fugiendis, his verò quærendis: mirum certè non erit; si spiritualis aspectus rerum terribilium, aut spiritui gratarum eundem effectum producat. Quamobrem meritò nomen RUTH, *videntem* significat & *festinantem*, ad significandum, eam cælesti lumine illustratam, tanto spiritus feruore opus suæ conuersionis accelerasse: vt adhuc Tyro in lege, quam amplectabatur, nullas timens difficultates, obtulerit se, quemadmodum postea videbimus, ad æquè festinandum in cursu, atque ipsa Noëmi, quæ antiqua valdè erat, in eaque lege veterana. O diuinæ Vocationis efficacitatem, quæ illustrando inflammas, vrgetque vt festinetur, & absque offensione curratur! lux enim tua, & viam monstrat, & vires præbet, ad rectè, festinanterque progrediendum.

S. 2. Alij diuinæ vocationis effectus.

EXPVGNATI S duabus spiritus facultatibus, intellectu & voluntate: supersunt internæ carnis potentia, imaginatio & sensualitas, à qui-

bus